سنگشناسی و ژئوشیمی گدازههای بالشی محدوده هرسین، افیولیت کرمانشاه، باختر ایران خلیل اللهیاری ۱*، محمد پورمعافی ۱ و مرتضی خلعت بری جعفری ۲

ا دانشکده علومزمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران ۲ پژوهشکده علومزمین، سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۰۳/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۱/۱۹

حكيده

یا کی کور ک

توالي خروجي مجموعه افيوليتي هرسين به صورت گدازههاي بالشي بازالتي در حوالي روستاي تمرك و گردنه گشور در خاور هرسين و كرمانشاه، در باختر ايران برونزد دارند. گدازههای بالشی رخنمون یافته در امتداد گسل اصلی زاگرس بخشی از زمیندرز افیولیتی بین کمربند زاگرس و زون سنندج- سیرجان به شمار می آیند. این سنگ ها در حوالی روستای تمرک دارای ترکیب بازالت تا بازالت آندزیتی و در گردنه گشور ترکیبی در حد تراکی آندزیت بازالتی را دارند. از نظر سرشت ماگمایی سنگ های محدوده تمرک در قلمرو نیمه قلیایی و سنگهای گردنه گشور در محدوده قلیایی واقع می شوند و از نظر محیط زمین ساختی- ماگمایی، گدازه های بالشی تمرک به محیط HORB و گدازه های بالشي گشور به بازالتهاي WPB تعلق دارند. اين بازالتها در هر دو منطقه تمرك و گشور از گوشته منتج شده و از LREE ، LILE و برخي از عناصر HFSE غني شده هستند. این سنگها بقایایی از سنگ کره اقیانوسی نئوتتیس هستند که بین دو حاشیه قارهای عربستان و اوراسیا تشکیل شدهاند.

> كليدواژه، گدازه هاى بالشى، افيوليت هرسين، كمربند زاگرس، نئو تيس * نويسنده مسئول: خليل اللهياري

E-mail: kh49all@yahoo.com

۱- مقدمه

زاگرس چین خورده و گسل زاگرس با راستای شمال باختر - جنوب خاور از مرز ایران با تركيه تا درياي عمان امتداد دارد (شكل ۱- الف). اين كمربند فعال زمين ساختي که حاصل برخورد صفحه عربی با صفحه اوراسیا در سنوزوییک است، یکی از جوانترین کمربندهای برخورد قارمای در سیستم آلپ- هیمالیا بهشمار میآید (Ricou, 1976; Ricou et al., 1977). تحولات ژئوديناميک کمربند زاگرس را بيشتر در ارتباط با باز و بسته شدن نئوتتیس بین دو صفحه ایران و عربستان و فرورانش آن با شیب شمال خاوری به زیر حاشیه فعال پوسته قارمای ایران در نظر گرفتهاند (Berberian and King, 1981). اما (2002) Stampfli & Borel آغاز فرورانش را ژوراسیک پایانی فرض کرده و معتقدند که فرارانش و جاگیری افیولیتها در بخش جنوبی حاشیه غیر فعال تتیس در کرتاسه بالایی آغاز شده است. این جایگزینی در عمان، طی سانتونین و در شمال باختری زاگرس در مائستریشتین روی داده است (Leturmy and Robin, 2010a). در حقیقت می توان گفت که دو زون ساختاری، شامل سنندج- سیرجان با فراوانی سنگهای دگرگونی و کمان ماگمایی ارومیه-دختر(شکل ۱- الف)، محصول فرورانش با جهت شیب شمال خاوری نئوتتیس در این مناطق است (Berberian and King, 1981). آثار فرورانش نئوتتیس و برخورد قارهای همراه آن در این منطقه، با جایگیری افیولیت های کرمانشاه و نیریز همراه بوده که در امتداد راندگی اصلی زاگرس (,Stöcklin, 1977, Berberian and King, 1981) Alavi, 1994) ، معروف به «زون خرد شده» جای گرفتهاند.

چینهشناسی، زمین ساخت، زمین شناسی نفت و ژئودینامیک کمربند زاگرس، در پژوهش های پیشین مورد مطالعه قرار گرفته (;Ricou et al., 1977) Berberian and King, 1981; Dercourt et al., 1986; Sengor et al., 1988; Stampfli and Borel, 2002) و در سال های اخیر این مطالعات کامل تر نیز شده است (برای مثال: Agard et al., 2005; Leturmy and Robin, 2010b). با اين كه اين مطالعات، اطلاعات مهمی از تحولات ژئودینامیک و کینماتیک منطقهای زاگرس را فراهم می کند اما به نظر می رسد که داده های ژئوشیمی و پترولوژی از افیولیت کرمانشاه کافی نیست. در این منطقه (شکل ۱– ب)، (Desmons and Beccaluva (1983) دایک هایی با گرایش تولئیتی مربوط به جزایر کمانی (IAT) گزارش کردهاند، این در حالی است که (1999) Ghazi and Hassanipak پريدوتيت هاي گوشته اي، گابروها و سنگ هاي آتشفشانی از همین منطقه را با گرایش IAT وقلیایی در ون صفحه ای (WPB) توصیف کر دند.

به منظور شناخت ژئودینامیک تشکیل افیولیت، باید ویژگی های کلی توالی های آن را با توجه به ژئوشیمی واحدهای مختلف و نحوه ذوب بخشی گوشته نیز در نظر گرفت. به نظر مي رسد كه سنگ هاي مختلف توالي هاي افيوليتي، فرايندهايي پي در پي چون آغاز ريفت اقيانوسي، بازشدگي آن و تشكيل پوسته اقيانوسي، فرورانش، فرارانش و افزوده شدن پوسته اقيانوسی (Oceanic accretion) را متحمل شدهاند (Shervais, 2001).

افیولیت ها به طور معمول دربردارنده اطلاعات اساسی از تحولات ژئودینامیک، ویژگیهای ژئوشیمیایی و سنگ شناسی حوضههای اقیانوسی قدیمی و مناطق اطراف هستند. به همین دلیل، تمر کز اصلی در این مقاله بر پایه تفسیر داده های سنگ شناسی و ژئوشیمی جدید از توالی خروجی محدوده هرسین (جدول ۱)، استوار بوده است. در این مقاله توصیف زمین شناسی، سنگ شناسی و ژئوشیمی گدازه های بالشی در توالی خروجی از مجموعه افیولیتی هرسین مورد بررسی قرار گرفته است. مجموعهای که بنا بر یافته های شهیدی و نظری (۱۳۷۶) طی کر تاسه بالایی تشکیل شده است.

۲- زمینشناسی عمومی و شواهد صحرایی

گستره مورد پژوهش در محدوده خاور هرسین در ۵۵ کیلومتری خاور کرمانشاه در طول های جغرافیای '۱۰ ۳۴۰ - ۲۰' ۳۴۰ و عرض های جغرافیایی '۳۵ ۴۷۰ – '۵۰ ۴۷۰ واقع شده است (شكل ۱-ب).

در رابطه با پیشینهٔ مطالعاتی منطقه می توان به (Stöcklin (1974) اشاره کرد که معتقد است، افیولیتهای کرمانشاه به صورت یک ملانژ افیولیتی دیده شده و از رخنمونهای مجزای پریدوتیتی گوشتهای، سنگهای گابرویی و مجموعهای از دایکها و گدازه های بالشی تشکیل شده اند. اطلاعات بیشتر در رساله دکتری (Braud (1978 دیده می شود که برداشت های زمین شناسی و نتایج آن به صورت نقشه زمین شناسی کرمانشاه با مقياس ١:٢٥٠,٠٠٠ (تلفيق توسط آقانباتي، ١٣۶٧) منتشر شد. اطلاعات با جزئيات بیشتر در نقشه ۱:۱۰۰٫۰۰۰ هرسین (شهیدی و نظری، ۱۳۷۶) توسط سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور منتشر شد(شکل ۱– ج). (Hassanipak (1999) ژئوشیمی سنگهای خروجی افیولیت کرمانشاه را مورد بررسی قرار دادند.

در ناحیه کرمانشاه، واحدهای افیولیتی در اطراف شهرهای هرسین و صحنه در قلمروی زاگرس خرد شده رخنمون دارند. در اطراف صحنه، رخنمون هایی از لرزولیت تا هارزبورژیت کلینوپیروکسندار دیده می شود که کم و بیش تکتونیزه

اللي المحالي محالي محالي

هستند و دگر شکلی های گوشته ای چون الیوین هایی با ساختار کینگ در آنها به خوبی حفظ شده است و به صورتی محلی توسط دایک های دیابازی کم و بیش رودنگیتی، دایک های نازک پیروکسنیت و گاه پگماتیت گابرو قطع شده اند. این رخنمون ها، ار تباط گسسته ای با واحدهای اطراف دارند. در حدود ۲۰ کیلومتری جنوب خاوری صحنه، در مسیر رودخانه گاماسیب و در حوالی روستای خلج رود، رخنمونی از گابروی لایه ای گزارش شد که در نقشه های چاپ شده، از جمله واحدهای افیولیتی در نظر گرفته اند. بررسی های ما نشان می دهد که این سنگ ها تا حد رخساره آمفیبولیت د گرگون شده اند، اگرچه شواهد مختلف حاکی از آن است که سنگ مادر احتمالی آنها گابروی لایه ای بوده و شواهدی بافتی نیز نشان از منشأ آذرین آنها را دارد.

در محدوده هرسین، پریدوتیتها گستره قابل توجهی را تشکیل دادهاند و تکتونیتهای گوشتهای با ترکیب لرزولیتی و هارزبورژیتی کلینوپیروکسن را دربردارند و گاهی توسط دایکهای دیابازی کم و بیش رودنگیتی قطع شدهاند. این دایکها به طور معمول ستبرایی کمتر از ۲ متر دارند. افزون بر آن تعداد کمی دایک با ترکیب قلیایی تا حدواسط با سن ۴۰ ۴۰– ۳۸ نیزگزارش شده است (Delaloye and Desmons, 1980). توالی پوستهای درونی، دربردارنده گابروهای کومولیتی فولیه و پگماتیت گابرو است که در شمال باختری و خاور محدوده مورد مطالعه رخنمون دارند (شکل ۱- ج). پگماتیت گابرو همراه با مقادیر فراوانی از تروکتولیت یافت می شود در حالی که الیوین گابروهای کومولیتی و فولیه با مقادیر اندکی از تروکتولیت و ورلیت همراه هستند. توالی خروجی در محدوده مورد مطالعه به طور عمده در حوالی روستای تمرگ و گردنه گشور رخنمون دارند. در روستای تمرگ توالی خروجی دارای همبری زمین شناختی با رخنمون های پریدوتیتی است که بیشتر توسط واریزهها و خاک پوشیده شدهاند. در شکل ۲، ستون چینهشناسی شماتیک (لوگ سنتتیک) از رخنمون های افیولیتی (البته در چارچوب محدوده مورد مطالعه) و عکس های انتخابی صحرایی نشان داده شدند. توالی خروجی (Extrusive Sequence) در روستای تمرک، دربردارنده گدازه های بالشی فیریک و آفیریک است. همان گونه که بیان شد، قاعده این توالی تکتونیزه و بیشتر پوشیده از خاک است اما با گدازه های بالشی فیریک و حفره دار آغاز می شود و دربردارنده افق هایی از جریان های گدازه ای (Sheet Flow) است. حفره ها دارای ابعاد مختلفی بوده و در مواردی تا اندازه چند سانتیمتر دیده شده و ایجاد بادامک هایی را کردهاند. این حفرهها توسط کانی های کربناتی، اسمکتیت و کلریت پرشدهاند و از مقدار و اندازه آنها به سوى بالاي توالى كاسته شده است. در اين بخش از توالى، بالش ها در مقياس متريك رخنمون دارند و لابلاي آنها هيالو كلاستيت، لفاف نازكي از چرت و رادیولاریت و سیمان کربناتی شکل گرفته است. بر روی آنها، گدازه های فیریک نهشته شده (شکل ۲)که فاقد حفره بوده و یا حفره در آنها یافت نمی شود. به سوی بالای توالی، گدازههای بالشی آفیریک و سپس دوباره گدازههای بالشی فیریک نهشته شدهاند. در گردنه گشور، گدازههای بالشی آفیریک به شدت دارای حفره بادامکی بوده و بالش ها به صورت لوله هایی دیده می شوند. بر روی آنها برش های هیالوکلاستیک رخنمون دارند که با گدازههای جریانی حفرهدار همراه هستند و قطعهها به طور عمده از تکهها و خردههای بالش ها تشکیل شدهاند. در مقایسه با رخنمون،های روستای تمرک، برش های هیالوکلاستیک فراوانی بیشتری نسبت به گدازههای بالشی دارند. در شکل های ۲- الف تا ج، تصاویر انتخابی از رخنمون های روی زمین و موقعیت آنها در لوگ سنتتیک نشان داده شده است.

در نوشتههای (۱۹78) Braud و گزارش نقشه زمین شناسی کرمانشاه با مقیاس ۱۲۵۰,۰۰۰ (تلفیق آقانباتی، ۱۳۶۷)، سنگهای افیولیتی با عنوان افیولیت ملانژ و در گزارش نقشه ۱۱۰۰,۰۰۰ هرسین (شهیدی و نظری، ۱۳۷۶) این سنگها به دلیل درهم ریختگی با عنوان زمین ساخت ملانژ تشریح شدهاند. در سنگهای افیولیتی محدوده هرسین، دگرگونی ناحیهای دیده نشده است و آثار دگرگونی به صورتی

محدود و در امتداد زون های گسلی برشی با ویژگی های دینامیک قابل تعقیب است. اگرچه این سنگ ها خورده شده (Chaotic) هستند اما به دلیل نبود دگرگونی و برگ وارگی در آنها، کاربرد واژه افیولیت ملانژ، طبق تعریف کمیته پنروز با دشواری همراه است لذا در این نوشتار از این لفظ اجتناب و از واژه افیولیت تکتونیزه که در قالب تعریف «مجموعه افیولیتی» (Ophiolitic assemblege) می گنجد (نقل از 2009, 2009) استفاده شده است.

۳- نمونهبرداری صحرایی و روشهای تجزیه دستگاهی

پس از انجام مطالعات صحرایی و نمونه برداری سیستماتیک، مقاطع نازک از نمونه ها در آزمایشگاه مقاطع نازک دانشکده علومزمین دانشگاه شهید بهشتی تهیه شد. این مقاطع پس از مطالعه اولیه، در آزمایشگاه پژوهشکده علوم زمین نیز مورد بحث و بازنگری قرار گرفت و نمونه هایی برای انجام تجزیه شیمیایی انتخاب شدند.

برای تجزیه شیمیایی سنگ کل (whole-rock analyses) و تعدادی از عناصر كمياب (Zn, Cu, Sc, Ga, Ni, Co, Cr, V, Rb, Ba, Nb, La, Sr, Zr, Y) قرص هاى فشردهای از پودرها انتخاب و از دستگاه فلورسانس پرتو ایکس (XRF) که در آن یک اسپکترومتر اتوماتیک پرتو ایکس ARL Advant-XP به کار رفته است، استفاده شد. کالیبراسیون دستگاه با استفاده از رفرنس های بین المللی صورت گرفت و برای تصحیح ماتریکس از روش پیشنهادی (Lachance (1966) و Trail استفاده شده است. محدوده دقت تشخیص دستگاه با مقایسه با استانداردهای بین المللی حدود ۲٪ برای اکسیدهای اصلي و ۵٪ براي عناصر فرعي بوده است. قلمروي تشخيص عناصر فرعي عبارتند از: Zn, Ba, Cu, Sc = 5 ppm; Ga, Ni, Co, Cr, V, Sr, Nb, La, Zr = 2 ppm; Rb, Y = 1 ppm . عناصر فرار نیز با عنوان L.O.I و در دمای C° ۱۰۰۰ اندازه گیری شدند. عناصری چون ,Rb, Sr, Y, Zr, Nb, Hf, Ta, Th, U و عناصر کمیاب خاکی (REE) با استفاده از دستگاه طیف سنج جرمی (ICP-MS) اندازه گیری شدند که در آن از یک طیف سنج حرارتی سری X-I استفاده شد. با استفاده از استانداردهای مشخص (Blind standards) محدوده دقت اندازه گیری به نسبت از ۲ تا ۷ درصد بوده و برای Nb و Ta این مقادیر 12% و برای U %9 بوده است. محدوده تشخیص عناصر (بر حسب ppm) عبارت است از:

Pr, Nd, Sm, Eu, Gd, Tb, Dy, Ho, Er, Tm, Yb, Lu = 0.002 Rb, Sr, Y, Zr, Nb = 0.02, La, Ce = 0.005 ; Hf, Ta, Th, U = 0.002 تمامی تجزیههای شیمیایی از سنگ کل (whole-rock analyses) در دانشکده علومزمین دانشگاه Ferrara در کشور ایتالیا انجام شده است. نتایج تجزیههای نمونههای مرتبط با توالی خروجی رخنمون در روستای تمرگ و گردنه گشور در جدول ۱ آورده شدهاند.

۴- سنگنگاری و نامگذاری

برپایه بررسی های سنگنگاری گدازه های بالشی روستای تمرک ترکیبی در حد بازالت تا آندزیت بازالتی و گدازه های بالشی گشور ترکیبی در حد بازالت تا تراکی آندزیت بازالتی دارند (شکل ۴). این سنگ ها به طور غالب دارای بافت اینتر گرانولار تا میکروپورفیریک با خمیره هیالومیکرولیتیکاند. بافت های میکروسکوپی حفره دار، گلومروپورفیریک و افتیک نیز به عنوان بافت های شناسایی شده اند. حفره ها با کلومروپورفیریک و افتیک نیز به عنوان بافت های شناسایی شده اند. حفره ها با کلومروپورفیریک و اکتیک نیز به عنوان بافت های شناسایی شده اند. حفره ها با کلومروپورفیریک و اکتیک نیز به عنوان بافت های شناسایی شده اند. حفره ها با با رخساره شعاعی و اکسیدهای آهن پر شده اند (شکل ۳– الف). در نمونه های با بافت اینتر گرانولار فضای بین پلاژیو کلازها توسط دیوپسید–اوژیت و کانی های کدر (اپاک) پرشده است. درشت بلورها شامل پلاژیو کلاز، دیوپسید– اوژیت و بسودومورف های الیوین است که به طور کامل توسط ایدنگزیت جانشین شده اند. خمیره به طور عمومی هیالومیکرولیتیکاست و در گردنه گشور حالت جریانی یافته اند.

بلورهای ریز پلاژیوکلاز از نوع آلبیت تا الیگوکلازند که همراه با کلینوپیروکسن، هورنبلند و اکسیدهای آهن دیده می شوند. وجود میکرولیتهای پلاژیوکلاز با رخساره کراواتی و بلورهای ظریف کلینوپیروکسن با فاسیس دم خروسی در این سنگها، از جمله ویژگیهای بارز بازالتهایی است که در محیطهای اقیانوسی و در ژرفای آب دریا سرد شدهاند (Juteau and Maury, 2009) (شکل ۳- چ). در برخی مقاطع، آثاری از تزریق ماگمای بازیک به صورت پهنه های نازک اما اکسیده شده دیده می شود که این پدیده را می توان با تزریق بقایایی از ماگمای اولیه در کف حجره ماگمایی به درون ماگمای در حال تفریق و آمیختگی (Mingling) ماگمایی نسبت داد (شکل ۳-ح). در بعضي از نمونه ها پديده اسپليتي شدن و اثر آب دريا باعث بالا رفتن میزان سدیم تجزیه سنگ شده و پلاژیو کلازها به آلبیت تبدیل شدهاند. پدیده زونبندی در هیچ یک از بلورهای پیروکسن و پلاژیوکلاز دیده نمی شود. همراهي دراز مدت بازالت هاي كف اقيانوس با آب دريا و همچنين تأثيرات سيالات گرمابی صعودکننده بر روی آنها منشأ دگرسانی در این سنگها بوده و پاراژنزهای دگرسانی در حد رخساره دگرگونی ضعیف تا حد رخساره پرهنیت پومپلهایت است. به منظور مقایسه بررسیهای سنگنگاری با نتایج تجزیههای شیمیایی از نمودار Le Bas at al. (1986) استفاده شد که در آن نمونه های روستای تمرک در قلمروهای بازالت، بازالتیک آندزیت و نمونههای گردنه گشور در قلمروی بازالتیک تراکی آندزیت قرار گرفتهاند که با بررسی های سنگنگاری نیز قابل انطباق است. کانی های اصلى تشكيل دهنده اين سنگ ها عبارتند از:

پلاژیوکلاز: بلورهای پلاژیوکلاز نیمهشکلدار تا خودشکل بوده و به صورت فنوکریست، میکروفنوکریست و سوزنهای باریک و کشیده در زمینه سنگ دیده می شوند اندازه فنوکریست آنها از ۰/۵ تا ۳ میلی متر متغیر است.

کلینوپیروکسن: بلورهای کلینوپیروکسن نیز نیمه شکل دار تا بی شکل بوده و بیشتر در زمینه سنگ یافت می شوند. اندازه آنها کمتر از ۱ میلی متر و ۱۰–۱۵ درصد مودال سنگ را تشکیل دادهاند.

ایدینگزیت: در گدازه های بالشی تمرک ما بلورهای ایدینگزیتی شده نیمه شکل دار تا بی شکل بااندازه ای کمتر از ۱ میلی متر مشاهده می کنیم. در بعضی از نمونه ها ایدینگزیت تا حدود ۱۵–۱۰ درصد مودال سنگ را شامل می شود. ایدینگزیت در گدازه های بالشی تمرک محصول دگرسانی کامل بلورهای الیوین است. حال آن که گدازه های بالشی گشور فاقد الیوین بوده و در نتیجه پدیده ایدینگزیتی شدن را در آنها مشاهده نمی کنیم. آمفیبول: بیشتر بلورهای آمفیبول ریز بلور (کمتر از ۱ میلی متر) از نوع ترمولیت آکتینولیت بوده و در زمینه سنگ حضور دارند. بیشتر این کانی ها از تبدیل پیرو کسن در طی فرایند ضعیف دگرگونی که از اثر آب دریا ناشی می شود به وجود آمده اند. این کانی در تمام نمونه ها موجود نیست و کمتر از ۲ درصد از کل سنگ در چند نمونه از سنگهای آندزیت بازالتی تمرک را در بر می گیرد.

خمیره: خمیره سنگ شامل میکرولیت های پلاژیو کلاز، شیشه و کانی های کدر با نسبت های متفاوت است. ریز بلورهای پلاژیو کلاز، پیرو کسن و گاهی اولیوین های ایدنگسیتی شده نیز به مقدار حدود ۱۰ درصد به طور پراکنده در خمیره سنگ یافت می شوند. میکرولیت های پلاژیو کلاز نیز اندکی سریسیتی شده اند و تا حدود ۲۰ درصد خمیره نیز از کانی های ریز و پراکنده کدر ساخته شده است که بیشتر حاصل اپاسیتی شدن بلورهای ایدینگزیتی شده و اکسید آهن هستند. در بعضی از نمونه ها خمیره حالت خرد شده و برشی شده را دارد.

۵- بحث

5- 1. ژئوشیمی و سنگشناسی

در جدول۱، مقادیر اکسیدهای اصلی، عناصر فرعی و نادر آورده شدهاند. در این جدول عناصر اصلی و کمیابی که تحت شرایط دگرگونی و دگرسانی و در شرایط

حرارت پایین نیز متحرک نیستند آورده شده است (,Beccaluva et al., 1979 Pearce & Norry, 1979) که شامل بعضی از عناصر کمیاب ناساز گار (برای مثال: MREE,)، عناصر كمياب متوسط و سنگين (Ti, P, Zr, Y, Sc, Nb, Ta, Hf, Th HREE)، همچنین بعضی از فلزات واسطه (برای مثال: Ni, Co, Cr, V) هستند. عناصر سنگدوست(لیتوفیل) با شعاع یونی بزرگ (LILE) معمولاً در حین دگرسانی متحرکاند. مقدار CaO نیز در نمونه های مورد مطالعه با استخراج مقدار CaO کلسیت ثانویه از CaO بهدست آمده از نتایج XRF، تصحیح شده است. در واقع CaO موجود در کلسیت بر اساس روابط استوکیومتریک میزان CO₂ محاسبه شده است. میزان حجم CO₂ با استفاده از یک تکنیک ساده اندازه گیری حجم (Jackson, 1958) و پس از مطالعات سنگ شناختی نمونه ها امکان پذیر است. این مطالعات نشان میدهد که کلسیت در واقع تنها محصول فاز کربنات در نمونه های مورد مطالعه بوده است. عناصر كمياب سبك (LREE) ممكن است تحت تأثيرعوامل تحرک عناصر در خلال دگرسانی قرار گیرند و بهطور خیلی جزئی تحرک پیدا کنند. نمونههای مورد مطالعه دارای TiO و P₂O نسبتاً بالایی بوده و میزان آن به ترتيب از %1.64 wt. و 3.38 و %0.18 wt. - 0.18 تغيير مي كند. نسبت اين دو اكسيد اصلی در مقایسه با MgO روند ثابتی را نشان میدهد (شکل ۵). مقدار SiO در این سنگهای بازالتی از %.wt 50.23 تا 56.16 در نوسان است. بیشترین مقدار MgO متعلق به نمونه های محدوده تمرک است (%6.74) در حالی که کمترین مقدار MgO در سنگهای بازالتی ناحیه گشور(%2.04) دیده می شود. به علاوه، این سنگها دارای مقادیری از Ta ، Th ،U و Hf می باشند که به ترتیب (2.35 - 0.24ppm)، (1.25 - 9.24ppm), (0.5 - 4.18ppm), (1.25 - 9.24ppm) متغير است.

برای بررسی ماهیت ماگمای تشکیل دهنده سنگهای مورد مطالعه از نمودار (Ie Bas et al. (1986) استفاده شد. از نظر سرشت ماگمایی با توجه به نمودار مجموع قلیایی در برابر سیلیس سنگهای محدوده تمرک در قلمرو نیمه قلیایی و سنگهای گردنه گشور در محدوده قلیایی واقع می شوند. همچنین گدازههای بالشی تمرک در قلمروهای بازالت و آندزیت بازالتی و گدازههای بالشی گشور در قلمروهای تراکی آندزیت بازالتی واقع شدهاند (شکل ۴).

بالاترین میزان L.O.I متعلق به نمونه های منطقه گشور (۵/۲۶) و کمترین مقدار آن مربوط به نمونه های محدوده تمرک (۰/۵۸) است. با توجه به نمودارهای هار کر برخی از عناصر اصلی و فرعی در برابر MgO (شکل های ۱۵ و ۱۴)، روند مقادیر اکسیدهای آهن در مقایسه با MgO در نمونه های هر دو منطقه منفی است در حالی که با افزایش مقدار MgO مقدار C₂ در نمونه های هر دو محدوده افزایش یافته است. این روندها با روند تبلور ماگما و تفریق منطبق است. در مورد اکسیدهای سدیم و کلسیم به دلیل پدیده دگرسانی متأثر از آب دریا، پراکندگی برای N₂O و روند مثبت در CaO دیده می شود. با توجه به متحرک بودن این عناصر، پراکندگی نقاط می تواند ناشی از فرایندهای دگرسانی بعدی نیز باشد (Thompson, 1983).

N-MORB الگوهای نمودارهای عنکبوتی بهنجار شده با مقادیر استاندارد N-MORB LILE که MacDoniugh, 1989) در هر دو منطقه تمرک و گشور از LILE مانند: Ba Rb (K غنی شدگی نشان میدهند (شکل ۶- الف). با توجه به WPB غنی شدگی نشان میدوده تمرک و نیز خصوصیات WPB سنگ های گردنه گشور، بهنظر میرسد که غنی شدگی الگوها از عناصر مذکور، شاید به دلیل منبع گوشته ای غنی شده ماگمای سازنده این سنگ ها باشد (Saccani and Photiades, 2005).

بررسی الگوهای نمودارهای عنکبوتی بهنجار شده با مقادیر استاندارد گوشته اولیه LREE و LILE یشان از غنی شدگی بیشتری از LLE و LILE در نمونه های گردنه گشور را دارد (شکل ۷) و غنی شدگی برخی از LLE مانند Ba,Rb و نیز بعضی از عناصر HFSE مانند Uth آشکارا دیده می شوند. با توجه به

یا کی کورویلی

نبود تهی شدگی در عنصر Nb در الگوهای هر دو محدوده، می توان پنداشت که این سنگ ها در محیط سوپرا-سابداکشن (SSZ) تشکیل نشده و محیط تشکیل آنها با توجه به سایر نمودارها (شکل ۶- الف و ب)، متمایل به MORB و (OIB) WPB است.

بررسی الگوهای نمودارهای عنکبوتی بهنجار شده (شکل ۶- ب) با مقادیر استاندارد کندریت (Sun & MacDoniugh, 1989)، غنی شدگی عناصر نادر خاکی سبک (LREE) نسبت به عناصر نادر سنگین (HREE) را نشان می دهند. این روند در مورد الگوهای گدازههای گردنه گشور نسبت به الگوهای روستای تمرک، شیب تندتری دارد. این موضوع شاید نشان گر درجات متفاوت ذوب بخشی یک منشأ گوشتهای اساساً همگن (هموژن) و نیز شاید نشان از مراحل اولیه تفریق بلورین باشد (شکل ۷) (Niu, 2004). الگوهای بهنجار شده با مقادیر استاندارد کندریت، رفتار مشابه ای در مورد عنصر Eu نشان می دهند. نسبت La/Sm)N در نمونه های گشور بیشتر از نمونه های تمرک است. این مقدار در گدازه های بالشی گردنه گشور 5.14 تا 4.1 بوده در حالي كه در نمونه هاي منطقه تمرك مقدار اين نسبت از 2.29 تا 1.21 در تغيير است. به نظر می رسد که غنی شدگی نمونه های گشور از LREE نسبت به نمونه های محدوده تمرک را می توان به دلیل ماهیت غنی شده این ماگماهای گوشته ای دانست (Paulick et al., 2006). در واقع شیمی متفاوت این سنگ&ها را می توان ناشی از ماگمای مولد این سنگها دانست که به شکل زبانه هایی از بخش های تهی نشده گوشته بالا آمدهاند. یعنی می توان آن را حاصل ذوب بخشی گوشتهای دانست که از غنی شدگی بیشتر نسبت به E-MORB ها برخوردار بوده اند. (شکل ۴- ب)(Saccani and Photiades, 2005). در الگوهای بهنجار شده برخی افیولیت ملانژهای ناحیه مدیترانه، غنی شدگی از LREE و HFSE به ذوب بخشی سست کرهای نوع MORB نسبت داده شده است (Saccani et al., 2004, 2008). در خاور ايران، در سنگ هاي بازالتي افيوليت ملانژ نهبندان، الگوهاي ژئوشيميايي با غني شدگی از LREE و HFSE نیز این چنین تفسیر شده است (Saccani et al., 2010). ۲-۵. محیط تکتونوماگمایی گدازههای بالشی: با توجه به دگرسانی معمول در گدازههای زیردریایی، برای تعیین محیط تکتونوماگمایی و جاگیری گدازههای بازالتی، از عناصر فرعی غیر متحرک نیز استفاده شد. نسبت Ti/V بین ۳۴ در نمونه های روستای تمرک تا ۱۷۷ در نمونه های گردنه گشور در تغییر است. Shervis (1982) سعى نمود تا با استفاده از نسبت Ti/V، محيط زمين ساختي تشكيل

بازالت ها را از هم تفکیک نماید. طبق نمودار پیشنهادی نام برده، نمونه های روستای تمرک در محدوده MORB گدازه های بازالتی گشور در محدوده MPWقرار گرفته اند (شکل ۸- الف). برای مقایسه بهتر، علاوه بر نمودارهای متداول، از نمودار TiO₂/Yb در برابر Nb/Yb نیز (Pearce, 2008) برای تشخیص محیط تکتونو ما گماتیک استفاده شد (شکل ۸- ب). در این نمودار، نمونه های روستای تمرک در قلمروی E-MORB و نمونه های گردنه گشور در محدوده OIB واقع شده اند. در نمودار نسبت های عناصر Hf/3، Th ، Th ، Hf/3) پراکندگی نمونه ها مشابه نمودار ۸-الف است (شکل ۸- ج).

6- نتیجهگیری

بررسی های صحرایی گدازه های بالشی محدوده هرسین نشان می دهد که این سنگ ها داراي ساخت بالشي بوده و متعلق به توالي خروجي مجموعه افيوليتي كرمانشاه هستند که در کرتاسه بالایی جایگزین شدهاند. در مقایسه، گدازه های بالشی گردنه گشور نسبت به گدازه های بالشی روستای تمرک، دارای تمایل آتشفشانی – آواری بوده و يېشتر از نوع برش هاي هيالو کلاستيکاند. بررسي هاي سنگ نگاري ميکروسکويي، ترکیب بازالت تا بازالت آندزیتی را برای گدازه های بالشی تمرک و ترکیب بازالت تا تراکی آندزیت بازالتی را برای نمونه های گردنه گشور مشخص می کند. بر اساس تفسیر نمودارهای عنکبوتی، تکتونوماگماتیک و فقدان تھی شدگی Nb در الگوهای بهنجار شده، مي توان به اين نتيجه رسيد كه ماگماي سازنده توالي خروجي محدوده هرسین، از ذوب بخشی گوشته غنی شده بهوجود آمده است. بررسی الگوهای نمودارهای عنکبوتی روستای تمرک نشان میدهد که این گدازه ها قابل مقایسه با بازالتهای یشته های میان اقیانوسی (N-MORB) نبوده و بیشتر خصوصیات E-MORB تا T-MORB را نشان مى دهند. اين ويژگى هاى ژئوشيميايي نشان مى دهد که این گدازه ها در فاصله دورتری از محور کافت اقیانوسی و در بخش های کناری آن يعنى ميانه قطعات اقيانوسي (Segment) و يا در امتداد گسل هاي ترانسفورم تشكيل شدهاند. به نظر می رسد که تشکیل گدازه های بالشی در گردنه گشور، با زبانه های (Plume) غنی شده و بر آمده از از گوشته در ارتباط بوده است که سبب غنی شدگی بیشتر از LILE ، LREE و برخی از HFSE در الگوهای بهنجار شده با مقادیر استاندارد بين المللي شده و خصوصيات بازالت هاي جزاير اقيانوسي (OIB) را نشان داده اند.

شکل ۱-الف) موقعیت افیولیت هرسین نسبت به کمربندهای افیولیتی اصلی ایران و پهنههای اصلی زمین شناسی ایران، برگرفته از نقشه: ۱:۱۰۰۰۰۰ ماگماتیسم ایران (تغییرات اعمال شده بر گرفته از : Aghanabat, 2004). ب) نقشه زمین شناسی ساده شده و برگرفته از نقشه ۱:۲۵۰,۰۰۰ کرمانشاه (Aghanabati, 1978) که در آن موقعیت واحدهای اصلی زمین شناسی، الترابازیک های افیولیت کرمانشاه و راههای اصلی نشان داده شده است.

شکل ۱– ج) نقشه زمینشناسی سادهشده هرسین با مقیاس ۱:۱۰۰,۰۰۰ که واحدهای زمینشناسی و موقعیت واحدهای افیولیت کرمانشاه با تغییراتی نشان داده شده است (Shahidi and Nazari, 1997).

شکل ۲- ستون چینهشناسی نمادین توالی خروجی افیولیت هرسین. الف) برشی شدن در ساختارهای بالشی (پیلو) منطقه گشور (دید به سمت جنوب) ب) یک تیوب کشیده از ساختارهای بالشی برشی شده منطقه گشور (دید به سمت جنوب). پ) لایههای نازکی از رادیولاریتها، کربنات و چرت با سیمان هیالو کلاستیت در اطراف بعضی از ساختارهای بالشی. ت و ث و چ) ساخت بالشی در سنگهای بازالتی در منطقه تمرک (دید به سمت شمال).

شکل ۳- الف) تصویر میکروسکوپی از مرکز شیت فلو نمونه K211، در قاعده سکانس خروجی، روستای تمرک. حفرهها به صورتی شعاعی توسط اسمکنیت و اکسیدهای آهن پر شدهاند (نور XPL). ب) تصویر میکروسکوپی از گدازه بالشی حفره دار نمونه K318، گردنه گشور، خاور هرسین، (نور XPL). پ) تشکیل همزمان کلینوپیروکسن و پلاژیوکلاز به صورت خوشهای (کلوستر). نمونه K403 . سکشن روستای تمرک (نور XPL). ت) پیلوبازالت فیریک، فنو کریستهای پلاژیوکلاز کم و بیش دگرسان شده در خمیرهای از میکرولیتهای پلاژیو کلاز. نمونه K408 . سکشن روستای تمرک (نور XPL). ت) پیلوبازالت فیریک، فنو کریستهای پلاژیوکلاز کم و بیش دگرسان شده در خمیره ای از میکرولیتهای پلاژیوکلاز. نمونه K408، شیشه اسمکتیتی شده. محدوده روستای تمرک.(نور XPL). ث) گدازه بالشی با فاسیس آفیریک. نمونه K400، محدوده روستای تمرک (نور XPL). ج) تشکیل اسمکتیت، کلریت، ایدوت در امتداد رگچه ها. نمونه K411، محدوده روستای تمرک (نور XPL). ج) کلینوپیروکسن با رخساره دم خروسی در حاشیه گدازه بالشی که از ویژگیهای گدازههای بالشی اقیانوسی است. نمونه K414، محدوده روستای تمرک. (نور XPL). ج) آثاری از تزریق ماگمای بازیک در درون حجره ماگماتیک در حال تفریق به صورت پهنههای ناز ک اما اکسید شده. نمونه K414 . محدوده روستای تمرک (نور XPL). ج) تشکیل اسمکتین با رخساره دم خروسی در حاشیه گدازه

شکل ۴- ردمبندیهای سنگهای آذرین خروجی در نمودار مجموع قلیایی در برابر سیلیس و موقعیت نمونههای مورد مطالعه (Le Bas et al., 1986).

U-Diook

شکل ۵- تغییرات برخی عناصر اصلی و کمیاب نسبت به MgO و موقعیت نمونه های مورد مطالعه.

شکل ۶- الف) نمودارعنکبوتی REE بهنجار شده نسبت به N-MORB و موقعیت نمونه های مورد مطالعه. ب) نمودارعنکبوتی REE بهنجار شده نسبت به کندریت و موقعیت نمونه های مورد مطالعه. ج) محدوده محیط های زمین ساختی - ماگمایی. OIB: بازالت های جزایر اقیانوسی BN-MORB. بازالت های پشته میان اقیانوسی نرمال، E-MORB: بازالت های پشته میان اقیانوسی غنی شده. P-MORB: بازالت های پشته میان اقیانوسی پلوم (Sun and McDonough, 1989).

شکل ۷- نمودارعنکبوتی چندعنصری بهنجارشده نسبت به گوشته اولیه و موقعیت نمونههای مورد مطالعه .(Sun and McDonough, 1989)

شکل ۸– الف) نمودار متمایزکننده Ti/1000 بر روی ۷ و موقعیت نمونههای مورد مطالعه (Shervis, 1982). ب) نمودار نسبت TiO,/Yb بر روی Nb/Yb در بازالتها و موقعيت نمونههاى مورد مطالعه (Pearce, 2008). بازالتهاى جزاير اقيانوسى، N-MORB، بازالتهاى پشته ميان اقيانوسى نرمال، E-MORB: بازالتهاى پشته ميان اقیانوسی غنیشده. ج) نمودار نسبتهای عناصر Ta 'Th 'Hf/3) Ta (Wood,1980)

جدول ۱- نتایج تجزیه شیمیایی عناصر اصلی و فرعی ۱۴ نمونه از سنگهای بازالتی افیولیت کرمانشاه. اکسیدهای اصلی بر حسب درصد و عناصر بر اساس ppm است. H.Tm: گدازه های بالشی روستای تمرک، H.Gs: گدازه های بالشی گردنه گشور.

Sample	Kria	K۳۱۸	K۳۲۰	K۳۱۷	K۴۰۱	Kfit	K۴۰۷	K۴·۸	Ke11	Kr10	KFIY	K۴۲۵	Κ۵۲	K۵۴
Locality	HGs	HGs	HGs	HGs	HTm
SiOr	۵۰.۴	۵۶.۵	68.5	۵۵.۴	۵۳.۲	۵۲.۵	57.5	۵۱.۵	۵۱.۱	۵۰.۲	۵۱.۱	۵۱.۲	۵۰.۵	۵۱.۹
TiOr	۳.۲	۲.۶	۲.۶	۲.۴	۳.۱	۲.۷	۲.۹	۱.۲	۳.۳	۲.۷	۲.۵	۱.۶	۳.۴	۲.۹
AIrO۳	۸.۲۲	10.1	16.7	14.1	١٢.٧	۱۲.۳	۱۲.۵	14.8	۱۲.۳	14.1	۱۳.۲	14.0	۱۲.۷	17.7
FerOr	۱.۲	۱.۳	۱.۳	١.٢	۱.۹	۲.۰	۲.۰	۱.۵	۲.۰	۱.۹	۱.۲	۱.۶	۲.۰	۸.۱
FeO	11.9	۵.۸	۸.۳	٧.٩	۱۳.۰	۱۳.۴	۱۳.۱	۹.۸	13.4	۱۳.۰	11.8	۱۰.۹	۱۳.۶	17.7
MnO	۴.۴	۰.۲	۰.۲	۰.۲	۰.۳	۰.۲	۰.۳	۰.۲	۰.۳	۰.۲	۰.۲	۲.٠	۰.۲	۰.۳
MgO	۵.۹	۲.۳	۲.۰	۲.۵	۳.۷	۴.۸	۴.۱	۵.۹	۴.۰	۶.۳	۵.۹	۶.۲	۴.۵	۵.۶
CaO	٩.٩	۵.۷	۶.۴	٨.٨	۶.۲	۶.۸	Υ.Υ	۱۰.۳	٨.۶	٧.١	٨.٩	٨.٨	٨.۶	۹.۰
NarO	۱.۲	۵.۱	۵.۰	۵.۵	۳.۸	۳.۸	۳.۱	۳.۶	4.1	۳.۴	۳.۷	۲.۶	۳.۰	۲.۹

یاری کی	

Sample	Krig	KTIA	K۳۲۰	Kriv	Ke-1	KF.T	Κειν	KF·A	KEN	KF10	KEIV	KFTD	Kar	K۵۴
Locality	HGs	HGs	HGs	HGs	HTm	HTm	HTm	HTm	HTm	HTm	HTm	HTm	HTm	HTm
KrO	1.Y	1.0	1.9	·.Y	1.7	1	1.7	۰.γ	•.۴	•.Y	·.Y	1.4	٨٠	· .Y
PrOa	۰.۲	1.1	1.1	۱.۱	•.۴	۴.۰	۰.۴	۰.۲	۵. •	•.۴	•.۴	۰.۵	• 9	۴.۰
Zn	۹۳.۷	1.7.1	٨.٩.١	1.9.1	14.1	99.9	189.1	۶۳.۷	18.1	۹۵.۸	٨١.۶	FT.9	147.9	117.9
Cu	90.9	17.7	1	9.4	٧٩.۵	٩٠.٠	YA.Y	117.9	YY.1	۱۵۸.۰	107.5	189.1	٨٢.۴	۱۳۴.۸
Sc	19.5	۵.۵	F.9	¥.9	۳۰.۴	19.1	89.0	۳۳.۷	T1.0	TT.T	۳۵.۵	19	۳۲.۰	¥1.1
Ga	۶.٩	۱۸.۴	10.9	۲۰.۹	10.Y	14.9	17	λ.Υ	10.4	١٣.٧	λ.Υ	17.7	۲۷.۱	٨. ٩٢
Ni	8Y.Y	•.•	•.•	•.•	۵.۲	۵.۰	17.1	۲۷.۰	11.9	۱۷.۴	۱۸.۳	17.1	11.17	۲۳.۰
Co	۳۳.۵	٨.۵	۴.۸	11.0	۳۶.۲	۳۲.۱	TD.1	۳۰.۷	**.*	89.0	TF.T	۲۹.۳	89.5	۳۷.۲
Cr	۲.۴.۸	•.•	•.•	•.•	19.4	77.7	۲۸.۳	19	rr.0	77.7	۳۶.۰	۳۰.۱	۳۳.۹	۲۲.۳
V	7 . 9.7	٨.۵٨	٨.9٨	۹۰.۸	۳۸۹.۰	۳۵۸.۰	۳۸۹.۱	Y9Y.1	FY	٨. • ٣٢	*Y•.F	Y09.Y	F11.1	۳۹۸.۸
Ba	89F .9	۱۰۰۸.۱	FFT.T	*97.Y	140.1	179.9	194.7	119.Y	11	TTA.Y	114.4	1AA.Y	141.4	147.1
Rb	19.9	Y9.Y	Y0.9	٨.۴	10.1	17.7	18.0	۶.٨	٨.۵	۷.۵	11	17.1	۱۰.۰	٨.۴
Sr	۵۸۳.۶	۵۵۷.۰	8FF.0	649.5	174.4	184.2	174.4	199.4	147.9	577.5	۳۶۸.۲	۲۰۸.۹	107.4	224.2
Y	17.4	19.0	TF. •	۳۱.۹	80.0	69.6	۶۵.۳	85	89.F	40.9	۳۸.۴	۳۹.۰	80.0	¥9.Y
Zr	۲. ۴.۷	TOT.1	890.1	٧٩.۶	141.1	104.1	146.1	118.Y	۲۸۶.۵	171.8	125.0	19	YAF.Y	Y19.Y
Nb	r9.F	89.9	97.7	٨١.۴	۲۲.۳	۲۱.۴	YY.F	Y.1	۳۰.۰	T1.9	۱۷.۳	۲۳.۸	11.9	19.9
La	AY.9	۵۷.۹	٨۵.٣	YY.F	۲۰.۷	۲۰.۴	۲۰.۳	9.Y	Y1.F	11.5	15.5	١٧.٨	YT.Y	11.4
Ce	118.0	114.5	181.8	149.9	¥9.¥	۴۸.۵	۴۸.۹	18.0	61.9	57.7	89.9	۳۷.۸	69.5	FF.•
Pr	11.Y	۸.۱۱	۱۸.۲	17.9	9.9	۶.۲	٨.٩	۲.۴	Y.1	۶.۹	¥.Y	0.1	γ.٠	۵.۴
Nd	41	F1.1	۶۳.۰	۶۰.۴	۲۸.۲	۲۸.۲	۶.۸۲	11.9	19.0	۲۷.۰	۲۰.۵	۲۰.۲	19.0	۲۳.۳
Sm	٨.٩	٧.٣	۸.۱۱	11.0	۹.۶	٧.۴	۷.۵	۳.۶	Y.Y	۶.٨	0.0	۵.۳	A.Y	۶.۳
Eu	۲.۵	۲.۰	۳.۲	۳.۱	۲.۳	۲.۲	۲.۲	1.7	۲.۲	۲.۱	٨.١	1.Y	۲.۳	۲.۰
Gd	۶.٨	۵.۵	٨.٩	λ.Υ	٨.١	٨.•	٨.١	۴.۵	٨.٢	9.Y	۵.۹	۵.۷	٨.۴	۶.٨
Tb	1.1	٨.٠	۱.۳	1.٢	1.0	1.4	1.0	٨.٠	1.0	1.1	۱.۰	۱.۰	۱.۵	1.٢
Dy	۵.۴	۳.۸	۶.۵	۶.۳	9.9	9.4	٨.٩	۵.۵	٩.٩	Y.1	9.9	۶.۵	۱۰.۱	٧.٧
Ho	۱.•	۰.γ	1.٢	1.٢	۲.۱	۲	۲.۱	۱.۲	۲.۱	1.0	1.4	1.4	۲.۲	۱.۷
Er	۲.۶	١.٩	۳.۲	۳.۱	۶.۰	0.4	۶.۰	۳.۴	۶.۰	۳.۹	٨.٣	۳.۹	9.1	¥.9
Tm	•.۴	۰.۳	۵.۰	•.۴	•.9	٨.٠	۰.٩	۰.۵	۰.٩	۰.۶	۰.۶	.9	۰.۹	۰.۷
Yb	۲.۱	1.5	۲.۷	۲.۷	۶.۰	0.7	۵.۹	۳.۴	۵.۹	۳.۷	۳.۶	۳.۷	۶.۲	۴.۵
Lu	۰.۳	۰.۲	۴.۰	•.۴	۰.۹	۰.۷	۰.٩	۰.۵	۰.٩	۵. ۰	۰.۵	۰.۶	۰.٩	۰.۷
Hf	٨.٢	11.4	λ.Υ	۵.۸	9.4	۴.۸	۶.۳	٨.٢	٨.٢	۵.۰	۵.۴	۴.۳	۸.۳	9.4
Та	۳.۷	۴.۰	۴.۲	۳.۹	۲.۱	۲.۰	۲.۱	۰.۵	۲.۲	۲.۴	٨.١	١.٧	۲.۲	۲.۰
Th	٨.•	۶.٩	9.4	٩.٢	۳.۳	۲.۲	۳.۲	٨.٠	۳.۴	۳.۱	۲.۵	٨.٢	۳.۵	۳.۲
U	1.9	۲.۳	۲.۳	۲.۰	۰.۹	.9	٨.٠	۰.۲	۰.٩	۱.۰	۰.γ	.9	1.1	۰.۹
Mg#	FY.5	۳۲.۰	۳۰.۴	89.0	FF.T	¥Y.9	۵۲.۵	۳۷.۱	FF.9	۵۲.۹	49.0	¥¥.¥	FF.Y	¥¥.•
Ti/V	۸۱.۲	۱۶۸.۱	188.8	104.1	FT.0	۴۰.۵	۳۸.۰	¥9.٣	FT.1	TT.F	89.8	¥1.A	¥1.0	¥Y.Y

ادامه جدول ۱

كتابنگاري

آقانباتی، ع.، ۱۳۶۷– نقشه زمین شناسی با مقیاس ۰۰۰, ۱:۲۵۰ کرمانشاه. سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور. شهیدی، ع.، نظری، ح.، ۱۳۷۶– نقشه زمین شناسی با مقیاس ۱:۱۰۰،۰۰۰ هرسین. سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

References

Aghanabati, A., 1978- Geological maps of Kermanshah Quadrangle, scale, 1:250,000. Geological Survey of Iran.

Aghanabati, A., 2004- Major Sedimentary-structural Units of Iran. Geological Survey of Iran.

Alavi, M., 1994- Tectonics of the Zagros orogenic belt of Iran: new data and interpretations. Tectonophysics, 229: 211-238.

Agard, P., Omrani, J., Jolivet, L., Mouthereau, M., 2005- Convergence history across Zagros (Iran): constraints from collisional and earlier deformation. Int J Earth Sci (Geol Rundsch) 94: 401-419

Beccaluva, L., Ohnenstetter, D. and Ohnenstetter, M., 1979- Geochemical discrimination between ocean-floor and island-arc tholeiitesapplication to some ophiolites. Canad. J. Earth Sci., 16: 1874-1882.

Berberian, M. and King, G.C.P., 1981- Toward a paleogeography and tectonic evolution of Iran, Canad. J. Earth Sci., 18: 210-265.

Braud, J., 1970-Les formations du Zagros dans la région de Kermanshah (Iran) et leurs rapports structuraux. C. R. Acad. Sci. Paris, 271: 1241-1244.

- Delaloye, M. and Desmons, J., 1980- Ophiolites and mélange terranes in Iran: A geochronological study and its paleotectonic implications. Tectonophysics, 68: 83-111.
- Dercourt, J., Zonenshian, L.P., Ricou, L.-E., Kazmin, V.G., Le Pichon, X., et al., 1986- Geological evolution of the Tethys Belt from the Atlantic to the Pamirs since the Lias. Tectonophysics, 123: 241-315.
- Desmons, J. and Beccaluva, L., 1983- Mid-ocean ridge and island-arc affinities in ophiolites from Iran: palaeographic implications. Chem. Geol., 39: 39-63.
- Ghazi, A.M. and Hassanipak, A.A., 1999- Geochemistry of subalkaline and alkaline extrusives from the Kermanshah ophiolite, Zagros Suture Zone, western Iran: implications on Tethyan plate tectonics. J. Asian Earth Sci., 17: 319-332.
- Jackson, M.L., 1958- Soil chemical analysis, Prentice-Hall: 498 p.
- Juteau, T., Maury, R., 2009- La Croute Oceanique petrolgie et Dynaique Endogenes, Societe Geoloique de France Vuibert, 512p.
- Lachance, G.R. and Trail, R.J., 1966-Practical solution to the matrix problem in X-ray analysis. Canad. Spectroscopy, 11: 43-48.
- Le Bas, M. J., Le Maitre, R. W., Streckeisen, A. & Zanettin, B., 1986- A chemical classification of volcanic rocks based on the total alkali–silica diagram. Journal of Petrology 27, 745–750.
- Leturmy, P. and Robin, C., 2010a- Tectonic and stratigraphic evolution of Zagros and Makran during the Mesozoic-Cenozoic: Introduction. In: Leturmy P. and Robin C. (Eds.), Tectonic and stratigraphic evolution of Zagros and Makran during the Mesozoic-Cenozoic. Geol. Soc. London Sp. Publ. 330: 1-4.
- Leturmy, P. and Robin, C. (Eds.), 2010b-Tectonic and stratigraphic evolution of Zagros and Makran during the Mesozoic-Cenozoic. Geol. Soc. London Sp. Publ. 330: 360 p.
- Niu, Y., 2004- Bulk-rock major and trace element compositions of abyssal peridotites: implications for mantle melting, melt extraction and post-melting processes beneath mid-ocean ridges. Journal of Petrology 45, 2423–2458.
- Paulick, H., Bach, W., Godard, M., De Hoog, J.C.M., Suhr, G., Harvey, J., 2006- Geochemistry of abyssal peridotites (Mid-Atlantic Ridge, 15°20'N, ODP Leg 209): implications for fluid/rock interaction in slow spreading environments.
- Pearce, J.A. and Norry, M.J., 1979-Petrogenetic implications of Ti, Zr, Y, and Nb variations in volcanic rocks. Contrib. Mineral. Petrol., 69: 33–47.
- Pearce, J. A., 2008- Geochemical fingerprinting of oceanic basalts with applications to ophiolite classification and the search for Archean oceanic crust. Lithos 100, 14-48.
- Ricou, L.E., 1976- Evolution structuralke des Zagrides. La région clef de Neyriz (Zagros iranien). Mem. Soc. géol. France N.S. 55, 125: 140 p. Ricou, L.E., Braud, J. and Brunn, J.H., 1977- Le Zagros. In: Livre à la mémoire de A.F de Lapparent. Soc. géol. France, Paris: 33–52.
- Ricou, L.E., Braud, J. and Brunn, J.H., 1977- Le Zagros. In. Livre a la memore de A.F de Lapparent. Soc. geoi. France, Fairs. 55–52.
- Saccani, E., Beccaluva, L., Coltorti, M. and Siena, F., 2004- Petrogenesis and tectono-magmatic significance of the Albanide-Hellenide Subpelagonian ophiolites. Ofioliti, 29: 77-95.
- Saccani, E., Photiades, A., 2005- Petrogenesis and Tectono-Magmatic Significance of Volcanic and Subvolcanic Rocks in the Albanide– Hellenide Ophiolitic Mélanges. In: Dilek, Y., Ogawa, Y., Bortolotti, V., Spadea, P. (Eds.), Evolution of Ophiolites in Convergent and Divergent Plate Boundaries: The Island Arc, 14, pp. 494–516.
- Saccani, E., Photiades, A. and Beccaluva, L., 2008- Petrogenesis and tectonic significance of IAT magma-types in the Hellenide ophiolites as deduced from the Rhodiani ophiolites (Pelagonian zone, Greece). Lithos, 104: 71-84.
- Saccani, E., Delavari, M., Beccaluva, L. and Amini, S.A., 2010- Petrological and geochemical constraints on the origin of the Nehbandan ophiolitic complex (eastern Iran): Implication for the evolution of the Sistan Ocean. Lithos, doi:10.1016/j.lithos.2010.02.016.
- Sengor, A.M.C., Altlner, D., Cin, A., Ustaomer, T. and Hsu, K.J., 1988- Origin and assembly of the Tethyside orogenic collage at the expense of Gondwana Land, In: Audley-Charles M.G., Hallam A.E. (Eds.), Gondwana and Tethys. Geol. Soc. London Sp. Publ., 37: 119-181. Blackwell, Oxford.
- Stampfli, G.M. and Borel, G.D., 2002- A plate tectonic model for the Paleozoic and Mesozoic constrained by dynamic plate boundaries and restored synthetic oceanic isochrons. Earth Planet. Sci. Lett., 196: 17-33.
- Stoklin, J., 1974- Possible Ancient continental margins in Iran, in the geology of continental margins. Springer, 873-887.
- Stöcklin, J., 1977- Structural correlation of the Alpine ranges between Iran and Central Asia. Mém. Soc. géol. France, 8: 333-353.
- Shahidi, M., Nazari, H., 1997- Geological map of Harsin, 1/100.000 scale. Geological survey of Iran.
- Shervais, J.W., 1982-Ti-V plots and the petrogenesis of modern ophiolitic lavas. Earth and Planetary Science Letters 59, 101-118.
- Shervais, J.W., 2001- Birth, death, and resurrection: The life cycle of suprasubduction zone ophiolites. G3- Geochemistry, Geophysics, Geosystems 2: 45 p. (doi:10.1029/2000GC000080).
- Sun, S.S. and McDonough, W.F., 1989- Chemical and isotopic-systematics of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes. In: Saunders A.D. and Norry M.J. (Eds.) Magmatism in the Ocean Basins, Geol. Soc. London Spec. Publ., 42: 313-345.
- Thompson, G., 1983- Basalt-seawater interaction, in: P.A. Rona, K.B. Bostrom, L. Laubier, K.L. Smith Jr. (Eds.), Hydrothermal Processes at Seafloor Spreading Centers, Plenum Press, New York, pp. 225–278.
- Wood, D. A., 1980- The application of a Th-Hf-Ta diagram to problems of tectonomagmatic classification and to establishing the nature of crustal contamination of basaltic lavas of the British Tertiary volcanic province. Earth and Planetary Science Letters 50, 11-30.